

§ 4. Ceny płacone przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego za artykuły i usługi powinny zapewniać opłacalność dewizową zgodnie z wytycznymi Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 5. W zakresie dotyczącym ustalania cen artykułów i usług wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej nie stosuje się przepisów uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1962 r. w sprawie zasad i trybu

ustalania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport oraz rozliczeń z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego (Monitor Polski z 1962 r. Nr 22, poz. 95 i z 1964 r. Nr 51, poz. 246).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 2, który wchodzi w życie po upływie dwu miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

132

UCHWAŁA Nr 122 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 maja 1966 r.

w sprawie zasad kalkulacji niektórych kosztów przy ustalaniu cen artykułów i usług wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Przy ustalaniu cen artykułów i usług (robót) wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej przyjmuje się do kalkulacji kosztów stawki robocizny, narzut kosztów ogólnych i dopuszczalny zysk w wysokości określonej w drodze zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości, wydanego w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen, a jeżeli chodzi o stawki robocizny — także w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 2. 1. Elementy kalkulacyjne, określone w zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości przewidzianym w § 1, powinny być zróżnicowane odpowiednio do warunków ekonomicznych danej branży.

2. Stawki robocizny powinny być ustalone jako stawki maksymalne, zróżnicowane zależnie od kwalifikacji niezbędnych do wykonania danego artykułu bądź usługi oraz od istniejących na danym terenie warunków gospodarczych.

3. Narzut kosztów ogólnych powinien być określony dla poszczególnych branż przez wskazanie jego górnej i dolnej granicy.

4. Stawka dopuszczalnego zysku powinna być określona dla każdej branży w postaci jednej stałej stawki. Zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości, o którym mowa w § 1, może przewidywać możliwość zwiększenia tej stawki w razie ustalania ceny na artykuł nowy,

dotychczas nie produkowany, a odznaczający się wysokim stopniem nowoczesności, na artykuł przeznaczony na eksport lub zastępujący import, na artykuł mający cechy produkcji artystycznej lub na artykuł produkowany według wynalazku wytwórcy.

§ 3. Przepisów uchwały nie stosuje się do cen artykułów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1957 r. w sprawie ustalania przez Radę Ministrów wytycznych do określenia cen i stawek taryfowych niektórych artykułów i usług (Dz. U. Nr 49, poz. 235).

§ 4. Tracą moc przepisy:

- 1) § 14 ust. 2 i 3 oraz § 18 uchwały nr 228 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie zasad i właściwości organów do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz robót (usług) produkcji jednostek państwowych objętych planem terenowym, spółdzielni, organizacji społecznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 56, poz. 264);
- 2) § 12 ust. 2 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 96 i z 1966 r. Nr 1, poz. 4).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

133

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 maja 1966 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej niektórych przedsiębiorstw gospodarki rolnej objętych planowaniem terenowym.

Na podstawie § 1 ust. 3 i § 24 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw prze-

mysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 61, poz. 320) zarządza się, co następuje: